

Zbornik sudske prakse

Predmet C-171/13

**Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)
protiv
M. S. Demirci i dr.**

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Centrale Raad van Beroep)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Sporazum o pridruživanju EEZ-Turska – Socijalna sigurnost radnika migranata – Odstupanje od klauzula o boravištu – Dodatna davanja dodijeljena na temelju nacionalnog zakonodavstva – Uvjet stalnog boravišta – Primjena na bivše turske radnike – Turski državljani koji su stekli državljanstvo države članice domaćina“

Sažetak – Presuda Suda (prvo vijeće) od 14. siječnja 2015.

Međunarodni sporazumi – Sporazum o pridruživanju EEZ-Turska – Socijalna sigurnost radnika migranata – Odluka br. 3/80 Vijeća za pridruživanje – Uklanjanje klauzula o stalnom boravku – Dodatne naknade koje su dodijeljene na temelju nacionalnih odredbi – Nacionalni propis koji ukida te naknade za korisnike koji više ne borave stalno na nacionalnom teritoriju – Primjena na bivše turske radnike koji su stekli državljanstvo države članice domaćina – Postupanje s navedenim radnicima isključivo kao s državljanima te države – Dopuštenost

(Odluka br. 3/80 Vijeća za pridruživanje EEZ-Turska, čl. 6.; Uredba Vijeća br. 1408/71, kako je izmijenjena Uredbama br. 118/97 i br. 647/2005, čl. 4. st. 2.a)

Odredbi Odluke br. 3/80 Vijeća za pridruživanje EEZ-Turska o primjeni sustava socijalnog osiguranja država članica Europskih zajednica na turske radnike i članove njihovih obitelji, razmatrane također u vezi s člankom 59. Dodatnog protokola Sporazumu o pridruživanju, treba tumačiti na način da se državljani države članice koji su kao turski radnici sudjelovali na zakonitom tržištu rada te države ne mogu zato što su zadržali tursko državljanstvo pozivati na članak 6. Odluke br. 3/80 kako ne bi morali ispuniti uvjet koji se odnosi na boravište koji zakonodavstvo te države propisuje za isplatu posebnog nedoprinosnog davanja u smislu članka 4. stavka 2.a Uredbe Vijeća br. 1408/71, kako je izmijenjena i ažurirana Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97, kako je izmijenjena Uredbom br. 647/2005.

Naime, ničim se ne može opravdati to da navedena država takvim državljanima, čiji se pravni položaj nužno promijenio stjecanjem državljanstva države članice domaćina, ne isplati iznos davanja poput onoga iz glavnog postupka isključivo kao državljanima te države. Takva se tvrdnja tim više nameće što bi izuzimanje uvjeta boravišta za isplatu dodatnog davanja na temelju Odluke br. 3/80 uzrokovalo neopravdanu dvostruku razliku u postupanju s državljanima države članice koji su to državljanstvo stekli nakon što su u njoj bili primljeni kao turski radnici zadržavajući pritom tursko državljanstvo. Tako se, s jedne strane, s navedenim državljanima postupalo povoljnije nego s turskim radnicima koji nemaju državljanstvo države članice domaćina i koji, zato što više ne sudjeluju na zakonitom tržištu rada u potonjoj državi, tamo više nemaju pravo boravka. S druge strane, prema tim se osobama

također povoljnije postupalo u odnosu na državljane države članice domaćina ili neke druge države članice koji su, dakako, u povoljnijem položaju u odnosu na boravište i slobodno kretanje unutar Unije, ali kojima je boravište na području države članice domaćina i dalje uvjet za isplatu dodatnog davanja.

(t. 57.-59., 73. i izreka)